

งูสามเหลี่ยม – *Bungarus fasciatus* (Schneider, 1801)

ลักษณะ ขนาดตัวค่อนข้างใหญ่ (จากปลายปากถึงรูก้น 950 มิลลิเมตร และหางยาว 112 มิลลิเมตร) หัวยาวและแบน ส่วนของหัวกว้างใกล้เคียงกับลำคอ ตาค่อนข้างเล็ก ลำตัวยาวและตรงกลางของหลังเป็นสันสูงทำให้ลำตัวเป็นรูปสามเหลี่ยม หางสั้นและส่วนปลายของหางมน ผิวหนังลำตัวมีเกล็ดปกคลุม เกล็ดบนหัวเป็นแผ่นกว้าง เกล็ดบนหลังและทางด้านบนของหางมีพื้นผิวเรียบ เกล็ดท้องขยายกว้าง เกล็ดใต้หางเป็นแถวเดี่ยว เกล็ดรอบลำตัวในตำแหน่งกึ่งกลางตัวจำนวน 15 เกล็ด เกล็ดท้องจำนวน 210 เกล็ด และเกล็ดใต้หางจำนวน 32 เกล็ด

ลำตัวมีด้านบนของหัวเป็นพื้นสีดำ มีแถบสีเหลืองจากตรงกลางของหัวในตำแหน่งด้านท้าย ตาขาดไปทางด้านหน้าและเฉียงลงทางด้านล่างไปบรรจบกับสีของขอบปากบนและของขอบปากล่างที่เป็นสีเหลือง ลำตัวและหางมีแถบสีเหลืองกับแถบสีดำที่มีความยาวของปล้องใกล้เคียงกันพาดขวางลำตัวเป็นปล้องสลับกัน ปล้องดังกล่าวพาดขวางที่ด้านท้องและใต้หางด้วยแต่สีของปล้องจางกว่าบนหลังมาก คางและใต้คอสีเหลือง

การแพร่กระจาย จีน ภูฏาน เนปาล อินเดีย บังคลาเทศ เมียนมาร์ ลาว เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ในประเทศไทยพบทุกภาคของประเทศ ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชพบในป่าดิบแล้ง

พื้นที่อาศัย ตามพื้นล่างของป่า

นิสัย ออกหากินเวลากลางคืนตามพื้นล่างของป่าที่ใกล้ลำห้วยหรือในพื้นที่ห่างไกลจากลำห้วยแต่มีความชุ่มชื้น เวลากลางวันหลบซ่อนตัวอยู่ใต้ขอนไม้หรือในโพรง เป็นงูที่มีนิสัยแตกต่างกันค่อนข้างมากระหว่างเวลากลางวันกับกลางคืน เพราะในเวลากลางวันจะเขื่องช้าและเมื่อถูกรบกวนจะพยายามเลื้อยหนี ถ้าไม่สามารถเลื้อยหนีได้จะขดลำตัวเป็นวงและซ่อนหัวไว้ใต้ขดลำตัวโดยคางแนบติดอยู่กับพื้น และขดของลำตัวค่อนข้างมันคง แต่ในเวลากลางคืนซึ่งเป็นช่วงเวลาหากินจะว่องไวและค่อนข้างดุ และเมื่อถูกรบกวนจะฉกกัด

สถานภาพ ไม่ได้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และไม่มีสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ตามเกณฑ์ของ Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2005) และตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชมีประชากรน้อย